

nye Køb. Vi foreslog derfor disse Priser nedsat til 85 Kr., medens Gennemsnitsprisen var opgjort til 185 Kr. pr. Ton; da der var budgetteret 350 000 Tons, foreslog vi altsaa en Nedsættelse paa 35 Mill. Kr. Men vi gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at den Nedskrivning af Beholdningen, som maatte finde Sted, hvis man vedtog dette Forslag ved Finanslovsforslagets tredje Behandling, og som skulde finde Sted paa Tillægsbevillingsloven, maatte blive af en anden Beskaffenhed, idet nemlig den Beholdning, som den højtærede Minister vilde ligge inde med ved Slutningen af Aaret 1921, ikke stod i en Gennemsnitspris af 185 Kr. pr. Ton; dette Tal fremkom kun, fordi den højtærede Minister havde tænkt at opspæde Beholdningen ved senere, billigere Køb, medens Gennemsnitsprisen i Virkeligheden var 220 Kr. pr. Ton. Hvis vi skulde have nedskrevet disse Beholdninger — 300 000 Kr. til en opført Pris af 220 Kr. — til deres virkelige Værdi, maatte vi have nedskrevet dem til 54 Mill. Kr., thi paa det Tidspunkt maatte man kunne have faaet Kullene for 40 Kr. pr. Ton.

Yderligere bemærker jeg, at dette vilde slet ikke vise Statsbanernes virkelige Tab, idet Statsbanerne i de fire foregaaende Maaneder i alt Fald, nemlig December 1920 og Januar, Februar og Marts 1921, havde brugt Kul, som var langt over den Værdi, hvortil man kunde faa Kul i disse Maaneder. Hvis man anslaaer Prisen den Gang til en 70 Kr. gennemsnitlig, vil der fremkomme et Tab paa 150 Kr. pr. t for disse Kuls Vedkommende eller for det Kvantum, der var Tale om, ca. 15 Mill. Kr., sammenlagt med de allerede nævnte 54 Millioner, altsaa i alt 69 Mill. Kr. eller ca. 70 Mill. Kr.

Den ærede Minister er gaaet en helt anden Vej. Han lod fra December 1920 til og med Marts 1922, altsaa i 16 Maaneder, Statsbanerne opføre deres Kulpris til fra 220 til 150 Kr., skønt Prisen var fra 70 til 40 Kr., og da han var naaet saa langt, afskrev han Resttabet, som han opgjorde til 16 Mill. Kr. Men det Tab, han har lidt undervejs, er ikke blevet afskrevet; opgør man det, vil det føre til samme Resultat, som jeg tidligere har nævnt.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har gjort opmærksom paa den Spekulations-

forretning, han har ment at finde i den højtærede Landbrugsministers Kornlov; endnu mere og i endnu højere Grad var den Forretning, som Trafikministeren foretog i Maanederne Juni og Juli 1920, en saadan storstilet Spekulationsforretning. I disse to Maaneder købte Trafikministeren i alt et Aars Forbrug, 300 000 t, og betalte derfor ca. 72 Mill. Kr., henimod 250 Kr. pr. t. I disse to Maaneder, da vore Kul var allerdyrest, havde han i Forvejen Beholdninger — fra tidligere Tid og indkøbt i Maanederne Marts og Maj — som vilde strække ud til September Maanedes Udgang. Han købte saaledes i Juli og August et Forbrug, som skulde vare lige indtil September 1921, og i den Tid, hvor han havde disse store og dyre Kulbeholdninger, købte han ogsaa Kul op yderligere, skønt Formanden for en af de daværende Kommissioner, nemlig Statsraad Kier, betegnede det som Narrestreger at ville købe Kul op for at spæde Kulprisen op, naar man havde saa uhyre Beholdninger i Forvejen. Disse Narrestreger har medført, at Resultatet af denne Spekulationsforretning ikke indskrænker sig udelukkende til Købene i Juni og Juli 1920, men ogsaa til, hvad der senere er sket. Ministerens Forretning er af en saadan Art, at ingen som helst Forretningsleder i Landet vilde have kunnet staa den igennem, en hvilken som helst anden Forretning vilde være styrtet sammen i en fuldkommen Ruin under de voldsomste Protester imod, hvad der var foregaaet fra den Leders Side, der havde svindlet de i Forretningen indskudte Penge bort, og under Protest imod falske Regnskabsafregninger, hvor man har naaet til at erklære, at man havde Værdier til 111 Mill. Kr., skønt de faktisk var reduceret med 60—70 Mill. Kr. Der er altsaa et Regnskab, hvis Urigtighed er paa Højde med selv det mest urigtige Regnskab, som man kan tænke Landmandsbanken har aflagt. Derfor er den højtærede Trafikministers hele Forhold paa dette Omraade endnu mere egnet til at skildre, hvad der er foregaaet under denne sidste Højkonjunktur, end det af det ærede Medlem Hr. Fraenkel nævnte Eksempel fra Landbrugsministerens Omraade.

Men efter at Ministeren derefter for-